

Gesprek met coach Ingemarie Sam

16/12/2022

Ingemarie Sam opende het gesprek dat ik goed bezig was, maar daarop schudde ik mijn hoofd. Ik vertelde haar over mijn gesprek met Carry. Ze had me verteld dat ik mijn tweede experiment als ook de interviews met theatermakers moest schrappen uit mijn onderzoek. Ik was zowel te veel aan het doen, als ook onderdelen bij mijn onderzoek aan het betrekken die niet relevant waren. Dat gesprek bezorgde me twijfels: Ben ik voldoende aan het doen? Is wat ik aan het doen ben waardevol? Ben ik niet te veel naar mezelf aan het kijken?

Ingemarie vertelde me dat Carry gelijk had, want dan kan ik doordenken over bepaalde dingen. In plaats van veel te doen op de oppervlakte, moet ik juist meer in het diepe blauw van mijn onderwerp gaan. Anders wordt het voor buitenstaanders ook te moeilijk om het te volgen. Dat wat ik nu niet meeneem, kan in een vervolgonderzoek aan bod komen. Het is dus de hoogste tijd om knopen door te hakken.

Laat ons dan beginnen met keuzes te maken.

Op basis van wat ik haar toonde, vertelde ze me dat mijn Research Catalogue nu een 'eerste versie' is. Er moet wel veel omgegooid worden, maar steeds als er aan gesleuteld wordt, wordt die beter, scherper, interessanter. Het cyclisch iteratieve proces, zoals ze het noemt. Er wordt steeds meer en meer ingezoomd, tot je op de focus van het onderzoek komt. En dat is wat er nu nog ontbreekt: ik zit nu vooral nog te zoeken en laat aan de lezer een heuse zoektocht over om maar te vinden wat ik bedoel. De chaos van het onderzoek, en van mezelf, moet in een structuur komen die ten dienste staat van het onderwerp. Er moet niet een extra laag over die niets te maken heeft met het onderzoek.

Wat is er nu vooral nog nodig: de ballast uit strepen, verdiepen en reflecteren.

Er is nog veel meer duidelijkheid en onderbouwing nodig, want nu ziet Ingemarie nog niet waarom ik een aantal keuzes heb gemaakt, zoals het Chaos Hotel. Deze metafoor werkt op dit moment voor me, maar is misschien maar tijdelijk. Het heeft geen link met het onderzoek of met de inhoud.

Ingemarie gaf me het idee om eventueel de metafoor te veranderen in een school of een theater. Hierover ga ik nog even verder nadenken.

De leeswijzer moet een aantal elementen bevatten: een inleiding, een (persoonlijke) aanleiding, relevantie, probleem, methode + steeds waarom. In al die stukjes komt 'Brandon' terug, wat ervoor zorgt dat de lezer zich verbonden voelt in een duidelijk gestructureerd onderzoek.

Wanneer je dat hebt, heb je een voldoende binnen! Met APA, natuurlijk.

Het plan dat ik voorstel is om in de kerstvakantie hiermee aan de slag te gaan.

Waar Ingemarie wel tevreden over was, is het feit dat ik al zoveel heb vastgelegd. Er is een sterke basis waaruit ik kan vertrekken. En dat ik al heb nagedacht over het verdiepen van het werk.

Echter is er een probleem: begrenzen. Zowel Carry als Ingemarie vinden dat er te veel hooi op de vork zit, waardoor ik die niet kan dragen naar de stal. En dan zag Ingemarie nog maar de helft!

Ingemarie stelde me de vraag: "Wat is, op dit moment, je onderzoeksvraag?"

Mijn antwoord was: "Hoe kunnen we verschillende soorten chaos inzetten om de creativiteit te bevorderen van groepen lagereschoolkinderen?"

Dat is een ellenlange boterham! Die moet dus kleiner.

De leeftijd moet bijvoorbeeld anders: "leerlingen tussen 8 en 12" ipv

"lagereschoolleerlingen", want ik heb daar bronnen voor om die keuze te verantwoorden.

Het woord creativiteit is ook te breed. Want dit ligt bij zowel de docent als de leerling. Hier

moet een keuze gemaakt worden: Voor wie is het onderzoek? Hier heeft Ingemarie me

steeds "waarom" gevraagd om mijn kern bloot te leggen. Wat wil ik nu echt onderzoeken?

Dit was absoluut niet gemakkelijk, zowel voor Ingemarie als voor mijzelf. Steeds kwamen we uit op iets dat onhelder was. Ik bleef Ingemarie maar kwijt raken. Dit kwam door te veel doelen en te veel doelgroepen zonder onderbouwing.

Ingemarie heeft me daarom even verteld hoe zij het zag:

Ofwel doe ik het voorwerk om tot een methode te komen, maar dan laat ik het experiment los. Het is dan een ontwerpproces.

Ofwel is het een proces dat anders is. Er is een methode die in een experiment getest wordt. De evaluatie is dan de conclusie.

Beiden zijn goed onderzoek, maar je kan niet beiden doen. Wanneer ik deze kant zou kiezen, moet ik hooguit één of twee lessen maken met maar één groep. Anders zou het te veel worden, wat nu het probleem is.

Ingemarie geeft me de suggestie om me vooral te focussen op het eerste idee. Hoe kom ik tot die methode? Er is zoveel kennis die ik kan verzamelen, en al verzameld heb, die kan leiden tot een interessante methode. Een methode die theoretisch gezien zou kunnen werken. Het vervolgonderzoek is dan dat ik dat zou testen.

Ik kan er, op dit moment, geen antwoord op geven. Er is reflectie nodig om dit te verwerken en een juiste keuze te kunnen maken. Wanneer ik verder door praat met Ingemarie over mijn onderzoeksplan, mijn eigen praktijk, de productieve chaos en een methode te maken die ik dan later wil toetsen, komen we er opeens achter dat ik al het antwoord gegeven heb: het eerste idee, een methode maken rond productieve chaos, is the way to go.

Ingemarie geeft me het volste vertrouwen dat er een stevige methode kan liggen die kan leiden tot een promotieonderzoek, mocht ik dat willen. Of een boekje kan maken dat ik kan verkopen.

Ingemarie vertelde me daarna dat er waarschijnlijk al heel wat geschreven is over interessante werkvormen waar ik uit kan putten voor mijn onderzoek, zoals: dramatherapie, dramaonderwijs, lesmethoden, theorieën over chaos...

Er kan nu al een onderbouwing gemaakt worden voor de methode die ik maak, dankzij de interviews. Eigenlijk is dus het onderzoek al gedaan.

Nu is het alles goed opschrijven en tonen. Daarna kan ik, in een les, dat al eens proberen en dat tonen voor een jury. En dat wordt dan "De Chaos methode van Brandon Calluy."

Hoe gaan we nu verder: In de kerstvakantie ga ik verdiepen. Eind januari/begin februari wil ik mijn critical friends spreken. Daarna wil ik de staat van mijn onderzoek terugkoppelen naar Ingemarie.

Ingemarie geeft me hierbij als tip om mijn positionering als eerste te doen. Want de positionering en het onderzoek is één geheel. Ik doe de dingen op een bepaalde manier .

Dat staat in de positionering. Wanneer die af is, is mijn introductie eigenlijk al af. Dat moet ik

als eerste af hebben, en kan ik dat bespreken met mijn critical friends, zodat alles één helder geheel wordt.

Ingemarie gaf me nog als tip om met mensen te praten die mij en mijn verhaal niet kennen. Wanneer ik met hen praat, moet ik kunnen toetsen of ze mij en mijn onderzoek begrijpen. Dit kan bijvoorbeeld op de Research Days.

Wanneer ik dan de demonstratie en de verdediging moet voorbereiden, zou ik die ook kunnen try outen zoals een voorstelling. Dat kan bij zowel de geïnterviewden als bij totaal nieuwe mensen. Dat zou handig zijn voor reflectie en feedback!

Ik maak een methode voor docenten waarmee zij aan de slag kunnen gaan! Spannend én interessant!

We sloten het gesprek af met de zekerheid dat ik zowel kan slagen met mijn onderzoek, als ook kan slagen met een mooi cijfer.